

are în vedere, ca de exemplu : *D-l, D-le, D-ta, D-tale* etc. Apar la fel și prescurtările prin care sînt redată de cele mai multe ori numele lunilor, la care am înlocuit doar inițiala majusculă, transcriindu-le : *ian., febr., aug., sept., oct.*

Unde s-a impus întregirea prescurtărilor, am procedat prin cuprinderea literelor (sau a cifrelor) care întregesc prescurtarea în paranteze drepte, de pildă, *sec[olul]* etc.

În paranteze drepte sînt cuprinse și cuvintele adăugate de noi, pentru eventualele indicații suplimentare : [Adresa de pe plic:], [Carte poștală adresată :] etc.

ANEXE

Graz, 15/27 sept. [18]98

I.

Iubite Domnule Bărbulescu,

Am primit azi scrisoarea D-tale și mă grăbesc a-ți răspunde, căci nu știu dacă te voi mai găsi în București. Poate să fiu la sfîrșitul lui septembrie acolo, poate însă să întîrziu.

Îmi pare rău că nu m-ai ținut pînă acuma în curent cu studiile D-tale¹; interesul ce am purtat totdeauna pentru foștii mei elevi, puțini cîți au fost, îmi dădea dreptul să pretind aceasta. Să nu crezi însă că sunt cîtuși de puțin supărat pe D-ta. Sunt învățat a lăsa fiecăruia libertatea deplină de a se dezvolta; studii bune universitare nici nu se pot face altfel. Fiind însă că mă consultai asupra tezei de doctorat (și aceasta trebuie s-o faci, după ultima lege), părerea mea e că teza ce vrei să-ți alegi e bună, și n-o găsesc de loc prea ușoară². Toate subiectele de ales pot fi și grele și ușoare: atîrnă de modul cum vrei să le tratezi. O tratare serioasă a chestiunii de care vorbești în scrisoare D-tale e demnă de o teză de doctorat; ea ar servi și slaviștilor la ceva, dacă ai scri-o în limba croată. Cum ai s-o tratezi, vei ști D-ta destul de bine. Eu aprob această alegere și din alt punct de vedere: este o temă filologică, și e foarte bine că te ocupi cu filologia propriu-zisă, căci sunt așa de puțini filologii la noi. Istorici tot mai avem, dar filologi, dacă moare Hasdeu și Tiktin, cine rămîne afară de Philippide? Unul singur între cei

¹ La acea dată Ilie Bărbulescu studia la Zagreb [Agram], unde fusese trimis la recomandarea lui Ioan Bogdan, ca bursier al Ministerului Învățămîntului pentru studiul limbilor slave. (Vezi *Memoriu de studii, titluri și publicații*, prezentat de Ilie Bărbulescu pentru obținerea catedrei de limbi slave de la Universitatea din Iași, București, 1906, p. 6.)

² Iată, în această privință, cîteva precizări ulterioare ale lui Ioan Bogdan: „i-am dat ideea să-și aleagă ca subiect de teză pentru doctorat, *Ortografia chirilică la români*, și tot eu i-am dat instrucțiunile asupra modului cum ar trebui să redacteze această lucrare; l-am ajutat cu sfaturile mele în decursul scrierii acestei teze, pe care mi-a dedicat-o, drept recunoștință, mie și d-lui Hasdeu“ (Din articolul lui Ioan Bogdan, intitulat *Un răspuns*, apărut în ziarul „Epoca“ din 16 ianuarie 1902, articol reprodus de Bărbulescu în *Pagini din moralitatea noastră universitară* [...], București, 1902; citatul la p. 3.)